JUDECĂTORIA
ORHEI

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135

email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736

https://jor.instante.justice.md/

Dosarul nr. 2-804/2026 /2-26049670-38-2-22042026-1/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Pronunțată public la **23 septembrie 2026** în mun. Orhei
Hotărârea întocmită integral la **05 noiembrie 2026**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
Grefieră Diana Stovbîr

fără participarea reprezentantului reclamantului Alexandru Marian, avocatul Andrei Cebotari, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 2143341 din 30 martie 2026, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și în absența pârâtului Maxim Garam, citat legal, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat, în procedură contencioasă a judecat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexandru Marian împotriva lui Maxim Garam cu privire la repararea prejudiciului material, moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele părților procesului:

La 21 aprilie 2026, a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexandru Marian împotriva lui Maxim Garam cu privire la repararea prejudiciului material, moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor respective, reclamantul a indicat că în perioada 22 noiembrie - 02 decembrie 2025, aflându-se în mun.***** Maxim Garam a exercitat în mod arbitrar un drept presupus, refuzându-i restituirea lucrurilor personale, specificate

în plângerea nr. 10704 din 24 noiembrie 2025, cauzându-i o pagubă în mărime de 13050 lei. La 02 decembrie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei a întocmit în privința lui Maxim Garam procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 417981, privind comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, acesta fiind remis potrivit art. 395 alin. (1) Cod contravențional spre examinare către Judecătoria Orhei, sediul Central.

Astfel, a remarcat că prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 martie 2026, cet. Maxim Garam a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub forma de amendă în mărime de 20 unități contravenționale.

Reclamantul a mai menționat că aproximativ în vara anului 2025, a contactat pîrîtul cu scopul de a se angaja în calitate de frizer la barbershopul a cărui administrator este. După o perioadă de practică, Maxim Garam i-a prezentat reclamantului un contract de sublocațiune conform căruia reclamantul urma să presteze servicii de frizer, 60 % din venituri revenind lui Maxim Garam, contract pe care reclamantul a refuzat să-l semneze. A doua zi, s-a prezentat pentru a lua instrumentele personale la care Maxim Garam a refuzat să i le întoarcă, motivând că urmează să achite 1800 Euro pentru instruire. De menționat că Maxim Garam nu a restituit instrumentele până în prezent și a susținut fals pe toată durata procesului contravențional că acestea ar aparține lui, deși reclamantul a prezentat acte confirmative în cadrul procesului contravențional că le-a procurat personal, iar în cadrul judecării cauzei în fond și-a schimbat declarațiile, susținând deja că instrumentele reclamantului până în prezent se află la el, însă reclamantul refuză să se prezinte să le ia.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei contravenționale probate prin hotărârea judecătorească definitivă și revocabilă, a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 13050 lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin contravenție.

Reclamantul a mai punctat că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar să fie întrunite cumulativ elementele delictului civil și anume prejudiciul (patrimonial/ moral), fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăție.

A remarcat că în privința lui Maxim Garam a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție și a fost adoptată și o decizie de sancționare cu amendă prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Prin urmare, se impune prin prisma prevederilor art. 45 alin. (1) Cod contravențional și art. 2036 Cod civil, repararea prejudiciului moral cauzat prin faptă ilicită, care a lezat drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate.

Reieșind din circumstanțele cauzei, rezultă că prin refuzul nejustificat și prelungit de restituire a instrumentelor personale, însoțit de afirmații contradictorii și acuzații precum că acestea nu ar aparține reclamantului, pârâtul a supus reclamantul unei stări de umilință și discreditare în mediul profesional, afectându-i imaginea și reputația în fața colegilor. Conduita pârâtului, manifestată inclusiv prin condiționarea abuzivă a restituirii bunurilor de achitare unei sume de bani nejustificate, a generat o

presiune psihologică continuă asupra reclamantului, exprimată prin stres, frustrare și sentiment de nedreptate.

Totodată, a mai menționat că lipsirea de instrumentele necesare exercitării profesiei de frizer a avut ca efect nu doar imposibilitatea temporară de a-și desfășura activitatea în condiții normale, dar și afectarea încrederii în sine, a stabilirii sale profesionale și perspectivei de integrare în cîmpul muncii. Persistența refuzului de restituire până în prezent amplifică aceste stări negative, conferind prejudiciului moral un caracter continuu și agravat, determinat de durata și intensitatea atingerilor aduse drepturilor personale nepatrimoniale ale reclamantului. Prin urmare, Alexandru Marian a solicitat repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei din contul pârâtului.

Într-un final, Alexandru Marian a solicitat repararea prejudiciului material în sumă de 13050 lei, prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 lei.

La 29 iulie 2026, pârâtul Maxim Garam a depus o referință asupra cererii de chemare de judecată înaintată de Alexandru Marian cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cuprinsul acesteia, a indicat că activează oficial, având înregistrată întreprindere individuală, cu genul de activitate: coafură și alte activități de înfrumusețare. Alexandru Marian l-a rugat mult să vină să învețe de la el domeniul dat, adică să efectueze un stagiu de practică, dat fiind faptul că urma să plece peste hotare să desfășoare acest gen de activitate.

A menționat că inițial l-a refuzat, însă ulterior, la insistența acestuia, a acceptat să ajute un începător, i-a zis că fiecare lucrează cu propriile instrumente și i-a sugerat de unde poate să le procure. Reclamantul a venit cu câteva instrumente, nu le cunoaște prețul și de unde le-a procurat, a efectuat un stagiu de practică timp de 2 luni, iar când i-a spus să se angajeze oficial dacă îi place lucrul, acesta a refuzat categoric și a plecat.

A mai relatat că între el și tatăl reclamantului s-a iscat o ceartă, iar telefonic i-a zis să vină să își ia lucrurile sale, dar Alexandru Marian a scris plângere la poliție pe faptul că nu i-a restituit instrumentele. De la bun început și până la moment nu i-a îngrădit accesul să vină să-și ia instrumentele sale, dar acesta i-a spus verbal că deja dorește altele noi și să-i achite contravaloarea.

A indicat că prin cerere se solicită achitarea sumei de 13050 lei cu titlu de prejudiciul material. Nu este clar de unde reiese această sumă, deoarece nu a fost anexată nicio dovadă în acest sens, lipsește descrierea detaliată a instrumentelor și dovada că au fost procurate anume de reclamant. O simplă căutare online a instrumentelor necesare pentru freză bărbătească indică sume de la 1999 lei până la 3700 lei, iar dacă se include și uzura normală a instrumentului, prețul se reduce la jumătate din cel inițial. Faptul că reclamantul refuză și până la ziua de astăzi să vină să-și ia lucrurile, dar cere un cost exagerat fără dovezi, denotă că urmărește doar un scop pecuniar nelegitim.

Maxim Garam a subliniat că este de acord să achite prejudiciul material în sumă de 2000 lei. Cît privește pretenția încasării prejudiciului moral în cuantum de 10000 lei, a solicitat aceasta să fie respinsă ca fiind neîntemeiată, or a fost pedepsit în baza

art. 335 Cod contravențional și i-a fost stabilită sancțiunea sub formă de amendă în cuantum de 20 unități contravenționale prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 06 martie 2026.

A adăugat că în partea cheltuielilor de asistență juridică solicitate de reclamant în mărime de 10000 lei, le consideră extrem de mari, iar alegerea achitării sumei a fost a reclamantului, anume el le-a considerat necesare și rezonabile. Prin urmare, această pretenție urmează a fi respinsă, dat fiind faptul că recunoaște acțiunea depusă de reclamant și este de acord să achite suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciul material.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Alexandru Marian, avocatul Andrei Cebotari nu s-a prezentat, fiind citat legal (f.d.42). Anterior, prin cerere depusă, s-a solicitat examinarea în lipsă a cauzei (f.d.26, pe verso).

Pârâtul Maxim Garam, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin referința depusă a solicitat, printre altele și examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.35-36).

Aprecierea instanței:

Studiind materialele pricinii, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea lui Alexandru Marian împotriva lui Maxim Garam cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Art. 239 Cod de procedură civilă prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, cu referire la circumstanțele de fapt, în ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că la 24 noiembrie 2025 de către Inspectoratul de Poliție Orhei a fost înregistrată cererea lui Alexandru Marian prin care a solicitat atragerea la răspundere conform legislației a cet. Maxim Garam. Totodată, în plîngere a fost indicat că ultimul administrează un barbershop. După o instruire gratuită, urma să se angajeze, dar nu i-a convenit contractul și a refuzat. Maxim Garam a intrat în posesia instrumentelor sale personale și a refuzat să i le întoarcă, astfel cauzîndu-i un prejudiciu material în sumă de 10000 lei (f.d.11).

La 02 decembrie 2025, în privința pârâtului Maxim Garam a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 417981, prin care ultima a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 335 din Codul Contravențional (f.d.12). Potrivit procesului-verbal, Maxim Garam a fost învinuit pe fapta că „*persoană sus-menționată exercitându-și în mod arbitrar un drept presupus, refuză să restituie cet. Marian Alexandru, lucrurile personale specificate în plângerea nr. 10704 din 24.11.2025*”. Totodată, conform procesului-verbal paguba constituie suma de 13050 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central nr. 4-270/2025 din 06 martie 2026, Maxim Garam a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 din Codul contravențional, stabilind acestuia, sancțiunea contravențională, sub formă de amendă, în mărime de 20 unități contravenționale (f.d.13-14).

Totodată, instanța de judecată reține că pricina civilă pendinte are ca obiect, repararea prejudiciului, deci derivă din obligațiile care se nasc din cauzarea de daune, or prejudiciul cauzat reclamantului a avut loc prin delict.

Potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 19 Cod civil, alin. (1) - (3), în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Art. 20 alin. (1) al aceluiași Cod reglementează că dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Ab initio, este lesne de accentuat că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil, iar componenţa delictului civil include următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală.

În aceeași ordine de idei, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului şi jurisprudenței naționale constante, prevederile Codului de procedură penală sunt aplicabile cauzelor contravenționale, or amenda contravențională nu are scopul de compensare materială pentru prejudiciu, dar are, în esenţă, scopul de a pedepsi şi de a preveni, acest caracter punitiv fiind, tradițional, caracteristica distinctivă a pedepselor penale (a se vedea cauza Ziliberberg contra Moldovei).

Conform art. 387 alin. (1) Cod contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut

de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În conformitate cu art. 2022 alin. (1) Cod civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Coroborând în prezenta speță, circumstanțele de fapt cu normele de jure pertinente, se constată cu certitudine vinovăția lui Maxim Garam în comiterea contravenției prevăzută de art. 335 Cod contravențional și anume ”Samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, dacă fapta nu constituie infracțiune”, vinovăție constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 417981 din 02 decembrie 2025.

Cu referire la revendicarea de compensare a prejudiciului material, instanța notează că din prevederile art. 2025 alin. (1), (2) și (4) Cod civil rezidă că repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului și nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ținut. Persoana vătămată nu este ținută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

Potrivit procesului-verbal nr. MAI06 din 02 decembrie 2025, Maxim Garam prin acțiunile sale a cauzat victimei Alexandru Marian o pagubă în mărime de 13050 lei (f.d.12).

La caz, este lesne de relevat că în conformitate cu art. 123 Cod de procedură civilă, Faptele pe care instanţa le-a declarat unanim cunoscute (faptele de notorietate publică) nu se cer a fi dovedite. Faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane. Sentinţa pronunţată de instanţa judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanţa chemată să se pronunţe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunţat

sentinţa numai dacă aceste acte au avut loc şi numai în măsura în care au fost săvârşite de persoana în cauză. Faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă. Prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probaţiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel. Faptele constatate printr-un act al autorităţii publice nu au până la judecată putere pentru instanţă şi pot fi contestate în condiţiile prezentului cod. Faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Conform art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Instanța menționează că nu poate reține argumentele lui Maxim Garam precum că nu este clar de unde reiese suma de 13050 lei solicitată de către reclamant cu titlu de prejudiciul material și este de acord să achite suma de 2000 lei pentru instrumente, or potrivit pct. 9 din hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central nr. 4-270/2025 din 06 martie 2026, „ *concluzia instanței de judecată asupra faptului că Garam Maxim a comis fapta constatată supra, rezultă din analiza și aprecierea tuturor probelor administrate și cercetare... și anume: ...- act de garanție și bon de plată a echipamentului procurat de la Enter; -informația despre valoarea/costul Mașina de tuns KEMEI; - factura REV 200385 din 08.04.2025, pentru ustensile de frizerie*”.

Corespunzător, instanța de judecată va admite pretenția reclamantului și va adjudeca din contul pârâtului prejudiciul material cauzat în sumă de 13050 lei, suma ce reprezintă paguba adusă cet. Alexandru Marian prin comiterea contravenției prevăzută de art. 335 Cod contravențional de către Maxim Garam.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind repararea prejudiciului moral, instanța reține că potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Prin prisma art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului

prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanţa de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducîndu-se de noţiunea reparării rezonabile, de personalitatea părţii vătămate, de circumstanţele cazului concret în care părţii i-au fost cauzate suferinţele morale.

Astfel, instanța notează că repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacerea echitabilă destinată a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor ilegale ale făptuitorului. Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței.

Totodată, se reține că la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii, consecințele negative suferite de cei în cauză, pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate acest valori și intensitatea cu care au fost percepute, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și nu îmbogățire fără justă cauză.

Instanța mai accentuează că criteriul general evocat în jurisprudența CtEDO constă în aceea că despăgubirile trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale, datorită naturilor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin aprecierea raportată la elementele de fapt.

Daunele morale sunt apreciate ca reprezentând atingerea adusă existenţei fizice a persoanei, integrității corporale şi sănătății, cinstei, demnității şi onoarei, iar pentru acordarea de despăgubiri nu este suficientă stabilirea culpei persoanei, ci trebuie dovedite.

Totodată, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă un drept. În cauză, reclamantul nu a prezentat probe care să ateste existența unei suferințe morale distincte, care să justifice acordarea unei compensații bănești.

Instanța reține că Maxim Garam a fost sancționat contravențional pentru comiterea contravenției prevăzută de art. 335 alin. (1) Cod contravențional, *samavolnicia*.

Instanța de judecată relevă că din circumstanțele cauzei rezultă că fapta ilicită imputată pârâtului a generat un prejudiciu cu caracter exclusiv patrimonial, constând în nerestituirea, sau neplata contravalorii bunurilor reținute samavolnic. Pierderea invocată de reclamant are un caracter strict economic și nu decurge din atingerea unui drept personal nepatrimonial.

Reclamantul Alexandru Marian a relevat că repararea prejudiciului moral este justificată prin comportamentul pârâtului Maxim Garam, care pe parcursul examinării cauzei contravenționale a refuzat nejustificat restituirea instrumentelor sale și a făcut declarații precum că acestea nu aparțin reclamantului, acesta fiind supus unei stări de umilință și discreditare în mediul profesional.

La acest capitol, instanța va reține că simplul fapt de existență a unui proces contravențional nu atrage prin el însuși, obligația de reparare a prejudiciului moral. Pentru angajarea răspunderii civile, reclamantul avea obligația de a dovedi existența unui prejudiciu moral efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta imputată pârâtului și prejudiciul pretins.

În speță, instanța reține că reclamantul nu a probat în mod convingător existența unui prejudiciu moral real și distinct. Acesta s-a limitat la invocarea unor stări generale de stres, fără a prezenta probe concrete care să demonstreze intensitatea și gravitatea suferințelor pretinse. În lipsa unor elemente concrete privind afectarea stării emoționale, reputației ori vieții sociale a reclamantului, acordarea despăgubirilor morale apare ca arbitrară și lipsită de fundament juridic.

Totodată, instanța mai ia în calcul, contextul concret al neînțelegerii, care este unul relevant, și anume că situația a avut loc în urma neagreării condițiilor de muncă propuse de către pîrîtul (antreprenor) stagiarului începător (reclamantul). În rezultat, toată problema s-a rezumat la restituirea/nerestituirea instrumentelor de muncă. Instanța apreciază că în asemenea condiții, este puțin probabil ca reclamantul să fi suferit un prejudiciu moral de o intensitate ridicată, cum ar fi stări de umilință profundă, sau afectare serioasă a echilibrului psihic.

La fel, reclamantul Alexandru Marian a invocat că prin acțiunile sale, Maxim Garam i-a adus atingere reputației sale profesionale.

Se reține că reputația profesională constituie un drept nepatrimonial protejat de lege, însă pentru a justifica acordarea despăgubirilor este necesar ca atingerea adusă acesteia să fie reală, concretă și dovedită prin probe pertinente și concludente.

În speță, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat în mod suficient că acțiunile pârâtului au produs o afectare efectivă a reputației sale profesionale. Din probele administrate nu rezultă o diminuare a încrederii publice, o afectare a imaginii în exercitarea profesiei sau consecințe negative concrete asupra activității sale de viitor/începător barber. Or, simpla invocare a unei pretinse lezări a reputației, fără indicarea unor efecte reale – precum pierderea credibilității în fața colectivității, afectarea relațiilor profesionale sau alte consecințe obiective – nu poate constitui temei pentru acordarea prejudiciului moral.

Instanța nicidecum nu neagă că o acțiune ilicită nu trebuie tolerată, dar pentru fapta sa, pîrîtul a fost sancționat, astfel încît echitatea socială a fost restabilită. Însă, acțiunea lui Maxim Garam nu atinge pragul admisibil pentru acordarea de despăgubiri morale, ori diferendul părților se rezumă exclusiv la pretenții patrimoniale. Cu alte cuvinte, faptul că Maxim Garam a fost deja pedepsit pentru fapta ilicită comisă, prin sancționarea cu amenda respectivă, scopul legii de a pedepsi şi preveni a fost atins, iar acest fapt deja reprezintă o satisfacție echitabilă pentru reclamant, în tandem cu

obținerea deplină a contravalorii instrumentelor sale. Deci, la caz, condițiile de acordare a cărorva sume cu titlu de prejudiciu moral lipsesc cu desăvîrșire și în ipoteza inversă, s-ar acorda nejustificat bani reclamantului în situația în care acesta a participat la un diferend doar cu interes patrimonial și scopul său în cazul bunei-credințe ar trebui să constea în repararea prejudiciului material (cee ace s-a obținut deja).

Prin urmare, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale pentru repararea prejudiciului moral, motiv din care acest capăt de cerere urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

Subsecvent, în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată, instanța remarcă că în corespundere cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă acestea se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă reglementează că fin cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Din conținutul notei de plată nr. A00277757125492 din 15 aprilie 2026 (f.d.2), rezidă că Alexandru Marian a achitat suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

Art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din a suma cerută – în acţiunile pentru plata unei sume.

Potrivit anexei nr. 1 a Legii nr. 213 din 31 iulie 2023, pct. 1.1.2, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil dacă valoarea acțiunii este de 5001-50000 lei, taxa de stat constituie 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.

Reieşind din faptul că pretenţia cu privire la repararea prejudiciului material este întemeiată, instanța consideră necesar de a încasa de la Garam Maxim în beneficiul statului, taxa de stat suma de 571,96 lei (250+(13050-5001)*4%=571,96 lei).

În conformitate cu art. 84 Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Respectiv, deoarece pretențiile reclamantuluii au fost admise parțial, ceea ce denotă culpa pîrîtului în inițierea litigiului respectiv, instanța va compensa reclamantului din contul pârâtului Maxim Garam, și cheltuielile de judecată sub forma taxei de timbru în mărime de 200 lei.

În corespundere cu art. 96 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța a constatat că reclamantul, Alexandru Marian, a fost reprezentat în instanţă de către avocatul, Andrei Cebotari.

Conform cererii se revendică compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 lei. Bonul de plată seria GL nr. 540281 din 30 martie 2026 (f.d.4), dovedește achitarea de către Alexandru Marian, în beneficiul avocatului Andrei Cebotari, a sumei de 10000 lei pentru asistență juridică.

Soluţionînd cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică, instanţa reţine, că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează și ţină cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obţinut etc.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi

client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus Romînia, hotărîrea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus Romînia, hotărîrea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărîrea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La caz, instanța va nota ca una din aceste condiții sine-qua-non, nu este probată. Ori, cheltuieli de asistență juridică într-un cuantum atît de mare, nu erau necesare. Deci, realitatea cheltuielilor nu se poate aprecia la suma de 10000 lei. În aceeași ordine de idei, instanța punctează că suma solicitată cu acest titlu este exagerată, ținînd cont de specificul cazului, obiectul litigiului cunoscut și extrem de simplu, dar și munca efectiv prestată de către avocatul Andrei Cebotari.

Ținînd cont de materialele dosarului, instanța reține că nu este justificată încasarea unei sume atît de mari pentru compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, deoarece acțiunea are obiect extrem de simplu din punct de vedere a dreptului material, volumul de lucru a fost unul redus, iar caracterul acestuia nu ţine de întocmirea a unui numări mare de acte, scrisori, de obţinerea anevoioasă unor probe, etc. Instanța conchide că problemele ridicate în litigiu nu prezintă o noutate juridică, iar lucrul pe dosar, nu i-a afectat avocatului capacitatea de a participa pe alte dosare. Concomitent, pretențiile reclamantului au fost admise parțial.

Respectiv, instanța constată că Maxim Garam nu poate fi taxat pentru achitarea de către reclamant pentru asistenţa juridică a unei sume semnificativ mai mari.

Așadar, având în vedere complexitatea cazului și acțiunile real întreprinse de către avocat, instanța conchide că suma de 5000 lei este pe deplin rezonabilă (cheltuieli pe care instanța le apreciază a fi necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime), iar excedentul achitat de către Alexandru Marian, urmează să fie suportat de către aceasta.

În lumina celor enumerate supra, în conformitate cu art. 38, 90, 94, 96, 98, 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea lui Alexandru Marian împotriva Maxim Garam cu privire la repararea prejudiciului material, moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la Maxim Garam, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în mun. ***** în beneficiul lui Alexandru Marian, născut la ***** cod numeric personal *****, domiciliat în r-nul *****, suma de 13050 (treisprezece mii cincizeci) lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul material și suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma asistenței juridice.

Se încasează de la Maxim Garam, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliată în mun. *****, în beneficiul statului, taxa de stat în cuantum de 571 (cinci sute șaptezeci și unu) lei și 96 bani.

Revendicările de încasare a prejudiciului moral și a excedentului cheltuielilor de asistență juridică, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru
Copia corespunde originalului, judecător Eugeniu Ciubotaru